

LESSON 9
MAGANDIYA

The beautiful maiden who harboured a grudge against the Buddha

Magandiya was such a beautiful girl that many wealthy men wanted to marry her. Her parents always turned down the suitors whom they thought were not good enough for her. Even when her parents found a suitable man for her, she refused to marry anyone less than a king. She was determined to use her beauty to marry well.

One day as the Buddha was surveying the world, He noticed that Magandiya’s parents were spiritually developed. All it needed was one statement from Him to open their eyes to Truth. The Buddha went to the place where the Brahmin was making his fire sacrifice outside his village.

When Magandiya’s father saw the Buddha coming, he was moved with wonder by His physical beauty, calmness and noble manner. There could not be a better person to give his daughter in marriage, the Brahmin thought. “Don’t go away O monk,” he said, “wait here until I bring my daughter to see you. You are an ideal partner for her, and she for you.”

သင်ခန်းစာ (၉)

မာဂန္ဒိယ

မြတ်စွာဘုရားအပေါ်အငြိုးထားသော လှပသော အမျိုးသမီး

မာဂန္ဒိယသည် အလွန်ချောမောလှပပြီး များစွာသော သူဌေးသူကြွယ် အမျိုးသားများက လက်ထပ် ထိမ်းမြားလိုသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ သူမ၏ မိဘများသည် သူတို့၏ သမီးလေးနှင့် မထိုက်တန်သော သူများကို ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်။ သူမ၏ မိဘများက သင့်တော်၍ သဘောတူသော သူများကိုတော့ သူမက ဘုရင်အဆင့်မှ အနည်းဆုံးမရှိလျှင် လက်မခံခဲ့ပါချေ။ သူမရဲ့လှပသော ရုပ်အသွင်ဖြင့် အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် လက်ထပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။

တစ်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ကမ္ဘာကြီးကို ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဖြန့်ကြက်ကာ ကြည့်တော်မူရာ မာဂန္ဒိယ၏ မိဘများ ပါရမီပြည့်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်ချိန်ရောက်ပြီကို သိရှိလေသည်။ သူတို့လိုအပ်နေသော ဉာဏ်အလင်းပေါက်ပြီး

တရားမှန်ကို သိရန် မြတ်စွာဘုရား တရားဟောရန်သာ လိုတော့ပေသည်။ ဖခင် ပုဏ္ဏားကြီးရှာအပြင်ရှိ မီးပူဇော်မှု ပြုနေရာသို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားလေတော့သည်။

မာဂန္ဓိယ၏ဖခင်သည် မြတ်စွာဘုရားလာနေသည်ကို မြင်သော် မြတ်စွာဘုရားရဲ့လှပသော အသွင်အပြင်နှင့် ငြိမ်သက် အေးချမ်းသော ဟန်ပန်တို့ကို မြင်လျှင် ငါတို့သမီးနှင့်ထိမ်းမြားဖို့ ဒီထက်ပိုပြီး ထိုက်တန်တဲ့သူမရှိဟု စဉ်းစားကာ အရှင်ဘုရား မသွားပါနဲ့ဦးဘုရား”ဟု ဆိုကာ “ခဏလေးစောင့်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်ရဲ့သမီးကို အရှင် ဘုရားနှင့်တွေ့ခွင့်ရအောင် သွားခေါ်နေပါသည်။ သင်ဟာ သူ့အတွက် အကောင်းဆုံးအဖော်မွန်ဖြစ်ပြီး သူမဟာ သင့်အတွက်ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။”

The Buddha did not speak and remained silent. Instead He stamped His footprint on the ground and went away. Very excitedly the Brahmin carried the news to his wife. “Dress her up quickly, dear. I have seen a man worthy of our daughter.” When three of them came back to the spot, the Buddha was nowhere to be seen. They only saw the footprint.

The wife who was familiar with signs read the print, and said, “I don’t think this is the print of one who would marry our daughter. It belongs to a person who has given up worldly pleasures.”

‘You and your signs again. You see crocodiles in a water pot, and robbers in the middle of the house. Look, there he is sitting under the tree. Have you seen, my dear, anyone so marvellous in form! Come along, daughter. This time your suitor is so perfect that you cannot complain.’

‘Monk, I’m giving my daughter in marriage to you,’ said the Brahmin to the Buddha. The Buddha turned down the offer, explaining that He had overcome all His worldly pleasures. He related how He had given up household life with all its enjoyments, and how He could not be tempted by even the beautiful daughters of Mara. He said that however beautiful may be the body, it is full of dirt.

မြတ်စွာဘုရား ဘာကိုမျှမဆိုဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေပြီး ခြေတော်ရာကိုသာ ထားခဲ့ပြီး ထွက်ခွါလာခဲ့သည်။ ပုဏ္ဏားကြီးသည် ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် ဇနီးပုဏ္ဏားမကြီးကို သတင်းကောင်းပြောရန် ရောက်လာလေသည်။ “ချစ်ဇနီး

သမီးကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လှလှပပ ဝတ်ဆင်စေ၊ ငါတို့သမီးနှင့်ထိုက်တန်သော ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျား မြတ်ကို ငါတွေ့ထားပြီးပြီ။ သူတို့သုံးယောက်နေရာသို့ ပြန်ရောက်သော် ဗုဒ္ဓကို မတွေ့ရဘဲ ခြေတော်ရာကိုသာ တွေ့ရ လေသည်။

လက္ခဏာများကို ကြည့်တတ် ဖတ်တတ်သော ဇနီးက မြတ်စွာဘုရားရဲ့ခြေတော်ရာကို ကြည့်၍ ဤခြေအစုံကို ပိုင်သောသူသည် ငါတို့သမီးကို လက်ထပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ လောကီစည်းစိမ်အရာ မှန်သမျှကို စွန့်လွှတ်ထား ပြီးသူဖြစ်သည်။

“နှင့်ရဲ့လက္ခဏာတွေ လုပ်နေပြန်ပြီ။ သင်ကရေအိုးထဲမှာ မီးကျောင်းမြင်လိုမြင်၊ အိမ်လယ်ခေါင် မှာ ဓမ္မမြင် လိုမြင်၊ ဟောဟိုမှာကြည့် ဒီလောက်ချောမောလှပပြီး ဣန္ဒြေရှိတဲ့သူသင်တခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ လာ သမီး ဒီတစ်ခေါက် တော့ နင့် ခင်ပွန်းလောင်းသည် လွန်စွာပြီးပြည့်စုံသဖြင့် သမီး ငြင်းစရာ အကြောင်းမရှိ။”

“အရှင်ရဟန်း ငါတို့ရဲ့သမီးကို သင့်အား လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် အပ်နှင်းလိုပါတယ်”ဟု ပုဏ္ဏားကြီးက လျှောက်လေသည်။ မြတ်စွာဘုရားက လက်မခံနိုင်ကြောင်းနှင့်လောကီ စည်းစိမ်ဟူသမျှ တို့ကို စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ့ပြီးပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းပြလေသည်။ လူတို့ဘောင်နှင့်အိမ်ထောင်မှုကိစ္စအဝဝတို့ကို ဖြတ်တောက်နိုင်ခဲ့လို့ မာရ်နတ်ရဲ့ သမီးများ ဖျားယောင်းမှုကိုတောင်မှ စိတ်မရောက်ခဲ့ပေ။ ဘယ်လောက်ပင် လှပသော ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်စေကာမူ မြေကြီး များနှင့်သာ ပြည့်နှက်နေသည်ဟု မိန့်တော် မူလေသည်။

Hearing this, the Brahmin and his wife understood immediately that the worldly life is miserable and not something to be attached to, no matter how nice it may appear. Both of them attained Anagami, the third stage of sainthood.

Unfortunately, proud Magandiya, who was not spiritually developed, could not understand the real meaning of these words. She thought the Buddha was insulting her beauty. “How could this monk insult me when so many men have fallen for my beauty at first sight. Even if he doesn't want to marry me, he shouldn't declare that my body is full of dirt.’ Clenching her fists, she whispered under her breath, ‘You just wait, O monk. When I matty a husband who is powerful, I shall teach you a lesson.’”

Later, she was married to the King of Udena. When she heard that the Buddha had entered the city, her hatred of the Buddha rose again and she bribed and instigated the people to insult the Buddha so as to drive Him away.

Ananda, who was with the Buddha, did not want to stay on and endure the insults, but the Buddha advised him to practise tolerance and patience. The Buddha said, “As an elephant in the battle-field withstands the arrows shot from a bow, even so will I endure abuse of irreligious people.” The Buddha said that the abusive talk would not last long, for such is the power of the Buddha. They stayed on in Udena, and all the abuse ended shortly.

“ထိုတရားစကားများကို ကြားနာလိုက်ရသည်နှင့် ပုဏ္ဏားကြီးနှင့်ပုဏ္ဏေးမကြီးတို့သည် မည်မျှပင် ကောင်းလှသည်ဟု ထင်ရစေကာမူ လောကီအရာများနှင့်တည်ဆောက်ထားသော ဘဝများသည် ဒုက္ခဆင်းရဲများသာဖြစ်ပြီး ဘာတစ်ခုမှ တွယ်တာစရာ မသင့်ဟု ချက်ချင်းသဘောပေါက်သွားလေတော့သည်။ နှစ်ယောက်စလုံး အနာဂါမိဖိုလ်၌တည်လေတော့သည်။

ကံကောင်းစွာ ပါရမီမရင့်ကျက်သေးသော မာဂန္ဓိယကတော့အနှစ်သာရ အဓိပ္ပါယ်ကို သံဝေဂဉာဏ်မရဘဲ။ သူမရဲ့အလှကို မြတ်စွာဘုရားက ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့သည်ဟု ထင်မှတ်သွားလေသည်။ “ငါ့ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ငါ့ရဲ့အလှကို မက်မောကြသော ယောက်ျားများစွာရှိနေချိန်တွင် ဒီရဟန်းက ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ကဲ့ရဲ့သလဲ။ ငါ့ကို လက်မထပ်ချင်ရင်နေပါ။ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ရွံ့မြေ့ကြီးနှင့်တူတယ်လို့ မနှိုင်းသင့်ဘူး။ လက်သီးကျစ်ကျစ်ဆုပ်ကာ ဤသို့ တိုးတိုးလေးကြိမ်းဝါးလေသည်။ “သင်ရဟန်း စောင့်ကြည့်နေ၊ ငါ တန်ခိုးအာဏာကြီးသောသူနှင့်ရပြီးလျှင် သင့်ကို သင်ခန်းစားပေးမည်။

ကြာသော် ဘုရင်ကြီးဥဒေနနှင့်အိမ်ထောင်ကျပြီး မြတ်စွာဘုရား သူမ နေထိုင်ရာ မြို့တွင်းသို့ ကြွ လာသည်ဟု သတင်းကြားလျှင် သူမရဲ့ဒေါသအာဃာတများထကြွလာကာ လူအများကို လာဘ်ပေး၍ မြတ်စွာဘုရားအပေါ် အမြင်မှားပြီး နှင်ထုတ်အောင်ကြိုးစားလေသည်။

အရှင်အာနန္ဒာက မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ ထိုမြို့တွင် သီတင်းသုံးနေရာ ထိုအမြင်မှားရှုတ်ချမှုများကြောင့် မနေချင်တော့သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားက သည်းခံခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းများကို ကြိုးစားပွားများရန် ဆိုဆုံးမခဲ့လေသည်။ “စစ်ဆင်ကြီးသည် လေးနှင့်ခွင်းသော များများများအစိုက်ခံရသည်ကိုလည်း ခံရသကဲ့သို့ ငါဘုရားသည်လည်း တရားဓမ္မကို မသိသေးသောသူများရဲ့ဒဏ်ကို သည်းခံရလေသည်”ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။ ထိုကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမှုများ ကြာရှည်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်ကာ ဆက်၍ သီတင်းသုံးလျက် နေထိုင်ခဲ့သော မြင့်မြတ်သော မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သည်းခံခြင်း မေတ္တာဖြစ်လေသည်။ ဥဒေနတိုင်းပြည်တွင် ဆက်လက် သီတင်းသုံးရင်း မကြာခင်မှာပင် ကဲ့ရဲ့မှုများ ရပ်တန့်သွားလေတော့သည်။